

μενον, ούδε ἔκεινο τὸ παράπτωμα μεῖζον εἴποιμ' ἂν εἶναι τῆς  
 5 ἀπὸ τῆς μετανοίας βοηθείας ἐγγινομένης ἡμῖν. Διὸ δὴ δέομαι  
 καὶ ἀντιθολῶ, πᾶσαν τὴν σατανικὴν ἔννοιαν ἔξορίσαντά σε τῆς  
 ψυχῆς, ἐπὶ τὴν σωτηρίαν ταύτην ἔλθειν. Εἰ μὲν γὰρ ἀθρόως  
 καὶ δμοῦ πρὸς ἔκεινην σε πάλιν τὴν κορυφὴν ἀναβῆναι ἔκέ-  
 λευον, εἰκότως ἂν ἐδυσχέραινες, ὡς πολλῆς τῆς δυσκολίας  
 10 οὕσης ἐν τούτῳ· εἰ δὲ τοσοῦτον ἀπαιτῶ μόνον νῦν, δσον μὴ  
 προσθεῖναι τοῖς παρούσι κακοῖς, ἀλλὰ στάντα ἐνταῦθα τὴν  
 ἐναντίαν ὑποστρέψαι πάλιν, τίνος εἶνεκεν ὅκνεῖς καὶ ἀναδύῃ  
 καὶ εἰς τούπισω καθέλκεις σαυτόν; Οὐχ ἔρακας τοὺς ἐν  
 τρυφῇ καὶ μέθῃ καὶ ἀδηφαγίᾳ, καὶ τῇ λοιπῇ τελευτήσαντας  
 15 χλευασίᾳ τοῦ βίου; Ποθὲ νῦν εἰσιν οἱ μετὰ πολλοῦ μὲν τοῦ  
 τύφου, πολλῶν δὲ ἀκολούθων σοθιοῦντες ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς, οἱ  
 τὰ σηρικὰ ἐνδεδυμένοι καὶ μύρων πνέοντες καὶ παρασίτους  
 τρέφοντες καὶ τῇ σκηνῇ προσηλωμένοι διὰ παντός, ποθὲ τού-  
 των ἥ φαντασία ἔκεινη νῦν; Οἶχεται. Ἡ τῶν δείπνων πολυ-  
 20 τέλεια, ἥ τῶν μουσικῶν πληθύς, ἥ τῶν κολάκων θεραπεία,  
 ὁ γέλως ὁ πολύς, ἥ τῆς ψυχῆς ἀνεσις, ἥ τῆς διανοίας διά-  
 χυσις, ὁ βίος ὁ ὑγρὸς καὶ ἀνειμένος καὶ περιττός, ποθὲ νῦν;  
 Ἐπέπτῃ πάντα ἔκεινα. Τί γέγονε τὸ τοσαύτης θεραπείας  
 ἀπολαθον σῶμα καὶ καθαρότητος; Ἐπιθι πρὸς τὴν σορόν,  
 25 θέασαι τὴν κόνιν, τὴν τέφραν, τοὺς σκώληκας, τοῦ λοιποῦ  
 τὸ εἰδεχθέσ, θέασαι καὶ στέναξον πικρόν. Καὶ εἴθε μέχρι  
 τῆς τέφρας ἥ ζημία ἦν· νῦν δὲ ἀπὸ τῆς σοροῦ καὶ τῶν